

pli malbonan. Kp DEFALI. Vd PLUVO; FLAMO). 2 Enhavo de ~o, rigardata kiel mezuro. Kp KUVU, KRUĈO, TINO.

situo Y = situacio 1 : bele ~anta urbo N ; nia tendaro ~is en valo N.

* **Situacio**. 1 Maniero laŭ kiu io estas lokita rilate al la ĉirkaŭaj objektoj : la urbeto kuŝas en tre bela ~o. Kp LOKO, POZICIO. 2 Tuto da kondiĉoj k cirkonstancoj, en kiuj iu troviĝas : *brilanta ~o* B ; *komika ~o* B ; *veni en danĝeran ~on* ; *adaptiĝi al nova ~o* ; *fali en ankoraŭ pli malbonan ~on* (Vd PLUVO, FLAMO, SITELO) ; *mastri, savi la ~on* (Kp POSTENO, POZICIO, OFICO, RANGO, STATO). ~I (ntr). Esti en iu ~o.

skabeno Z. Alta urbeŝtrara funkciulo en kelkaj landoj.

* **Skabio**. Infekta malsano de la haŭto, kaŭzata de tre malgranda insekto k karakterizata de forta jukado.

skablozo ☞. G. de dipsakacoj, ornama planto (*scabiosa*).

* **Skadro** = eskadrono.

skadrono B = eskadrono.

* **Skalo**. 1 Linio dividita per egal-distancaj streketoj, kiuj montras la dimensionojn de desegnaĵo rilate al efektiva objekto. 2 Aro de la streketoj, kiuj montras la gradojn de termometro aŭ de alia ajn mezuraparato. 3 Rilato inter la efektivaj dimensionoj de objekto k la dimensionoj de desegnaĵo, kiu figuris ĝin. 4 Muzika amplekso de iu voĉo.

Skalpo. Haŭto de la kranio ĉirkaŭ-tranĉita k forŝirita kun la haroj, kiun la nordamerikaj indianoj portas kiel militan trofeon.

skalpelo ☞. Malgranda tranĉilo por sekci.

skandi B (tr). 1 Dividi version laŭ silaboj aŭ laŭ verseroj. 2 Prononci apartigante la silabojn.

Skandalo. 1 Indigno kaŭzata de malbonekzemplaj agoj aŭ paroloj : ~a konduto B. 2 Bedaŭrinda k danĝera diskontenco de iu malbona ekzemplo. ~I (tr). Kaŭzi ~on al iu.

skandio Z ☞ Sc. Ĥemia elemento, tre malofta metalo, kies atomepo estas 45,10.

* **Skapolo**. Maldika plata triangula ostoj de la posta parto de la ŝultro.

* **Skarabo**. 1 = koleoptero. 2 G. el koleopteroj karakterizata per lamenformaj kornoj (*scarabæus*). Maj~o. Tre malutila koleoptero, kun brunaj elitroj, kies larvo vivas du aŭ tri jarojn en la tero de ĝardenoj, pereigante la veg-ojn, kies radikojn ĝi mangas aŭ eĉ nur tranĉas ; melolonto (*melolontha*).

skarifi, skarifikli Z (tr). Trafranĉeti la haŭton por kuŝaca celo.

* **Skarlato**. Sange ruĝa koloro.

Skariatino. Infekta febro karakterizata per ruĝaj makuloj sur la haŭto.

* **Skarpo**. 1 Longa peco da teksaĵo, kiun virinoj portas sur la ŝultroj k kies baskoj pendas ambaŭflanke antaŭ la brusto ĝis la genuoj. 2 Oficiala insigno konsistanta el longa peco da teksaĵo portata de viroj oblikve sur brusto aŭ zone ĉirkaŭ la talio. 3 Longa peco da teksaĵo surŝultre aligata k servanta por subteni vunditan brakon.

* **Skatolo**. Ujeto diversforma el ligno, kartono, ledo, metalo, ke : *vi trovas leterpaperon en la ~o* ; *~o en kiu oni tenas plumojn, estas plumujo* Z.

Skeleto. 1 Tuto de la ostoj de homo aŭ besto ; ostaro. 2 Trabaro de konstruo, de ŝipo. 3 (f) Skiza plano de verko ; precipaj trajtoj de organizaĵo : *la naturo mem de Egipto, postulante grandan, senĉesan k regulan laboron, kreis la ~on de la socia organizo de ĉi tiu lando* B. 4 (f) Tre malgrasa homo. ~a. 1 Malgrasega, senkarna. 2 Prezenta nur la ĉefajn liniojn aŭ ideojn, sendetala. Kp ARMATURO, ĈARPENTAĴO, SKEMO, SKIZO, KANVASO, RESUMO.

Skemo Z. Teoria simpligita figuraĵo, prezenta maldetale ne la formon sed la aranĝon k la rilatojn de io. ~a. Resuma. Kp SKIZO, PLANO, SKELETO, RESUMO, DIAGRAMO, GRAFIKAĴO.

Skeptika. Inklina al dubo, dubema. ~ismo ☞. Doktrino, laŭ kiu la homa spirito kapablas atingi nenian veron kun certeco.

* **Skerco**. Gaja muzika verko.

* **Skermi** (ntr). Ekzerci sin al interbalado per spado.